

Веде дорога у степи

Анатолій Качан

Веде дорога у степи.
А від кургану до кургану
Десь на Херсон біжать стовпи
Через пусті поля й баштани.

А між стовпами у степах
Перед важкими перельотами
Сидять то сойки на дротах,
То сиворакші заклопотані.

Уздовж дороги за селом
Птахи прощаються із літом
І радяться із ватажком,
Як їм до вирію летіти.

- Полетимо у теплий край
Через Сиваш до Тарханкуту...
- Як не лети, як не кружляй,
А море нам не обминути...

Не окликай їх, не лічи,
Хіба цього з нас не доволі:
Наскільки глянеш вдалечінь –
Горять у золоті тополі.

Десь там за віхами дерев
Нас виглядає при дорозі
Сутула хата з димарем
Очима заскленими в осінь.

А біля стежки до води,
Вітрами хрещена і холодом,
Як маятник – туди-сюди –
Скрипуча хвіртка ходить ходором.

Десь там, десь там біля воріт,
Куди веде мене дорога,

В саду над айстрами висить
Останне яблуко - для Бога.